

----- □ **Lütfen ilk bölümlerini de okuyunuz** -----

ARNAVUT KALDIRIMLI SOKAK ÜZERİNDE CUMBALI EVLERİN BÜYÜSÜ

- “Tabi ki aşağıdaki mahalle; baksana hepsi bir intizam içerisinde inci gibi dizilmişler. Birde yukarıya bak evler birbirlerinin içerisine girmiş. Karman çorman acemi ressamın tuvali gibi.”

- “Peki, Adrian’ların evini biliyorsun buradan gösterebilir misin?” dedi Dilek. Abdullah şöyle bir Amerikan Mahallesi baktı. Kafası ile evleri sağa sola çeker gibi yaparak konuşmaya başladı:

- “Gösteremeyecek ne var? Şu ilerideki büyük caddenin 2. kavşakla birleştiği yerde sağ tarafta, beş katlı mavi binanın arkasındaki ev. Bak kenarından ucu görünüyor kırmızı renkli.” Dilek bu defa Türk Mahallesi dönecek tekrar sordu:

- “Sizin evi gösterebilir misin?” Şimdi daha kolay bir soru gelmişti:

- “Şu karşı karşıdaki caminin solundaki beyaz evin yanındaki kiremit renkli ev.”

- “Bak arkadaşım bu birincisi. Senin sizin evi tam olarak görüp, Adrian’ların evlerinin ucunu gördüğün gibi dünyayı aydınlatan güneşte sizin evi tam Adrian’ların evin bir kısmını görüyor. Evet, inci gibi yani ama mercanın ağzındaki inci gibi fazla güneşe çıkamayan inci. Sizin orada evleri yapanlar bir birlerine saygılı olduklarından ve kul hakkını gözettilerinden kimse kimsenin

OSMANLI ADALETİNDE ABD'SİZ BİR DÜNYA -11-

Dursun BAŞĞUT tarafından yazıldı.

Cuma, 11 Temmuz 2014 04:17 - Son Güncelleme Cuma, 11 Temmuz 2014 05:46

güneşini engelleyecek şekilde ev yapmamış.”

Abdullah hiç bu şekilde düşünmemişti. Gerçekten Dilek doğru söylüyordu. Hayretler içerisinde onu dinliyordu. Tekrar yola koyuldular.

Cumbalı, kafesli payandalı ahşap evlerin sıralandığı Arnavut kaldırımlı dar sokaktan ilerleyerek mahalleye girdiler. Abdullah tekrar serzenişte bulundu:

- “Al işte aşığı mahallenin yolları birde buranın yolları... Oranın yolları kaymak gibi. Burasının ise pütürlü pütürlü. Yürürken yere bakınca başım dönüyor.” Bu kez cevap Safiye'den geldi:

- “O kaymak gibi yolda da yazın ayaklarının altı pişiyor asfalttan, kışında ayakta durman için yanında sağlam bir adam lazım. Hele birde araban varsa... Arabayla buz pateni yaparsın.”

Çocuklar bu cevap üzerine hep birlikte güldüler. Kendi aralarında konuşa konuşa yokuşu az çıkmışlardı ki biraz ilerde üzeri sarmaşıklarla kaplı olan yüksek duvarla çevrili, iki katlı, aşı boyalı bir evin önünde durdular. Dilek:

- “ Bak şimdi sen sormadan ben başlayayım. Burası bir aile dostumuzun evi. İsterseniz ben şuracıkta bekleyeyim, siz bensiz gidin isterseniz birlikte gidelim ve bu evdeki sıcaklığı görün.” Dedi bu arada Barbara ve Karla'nın hayretle evin bu sur gibi bahçe duvarlarına baktığını görünce açıklama gereği duydu:

- “Arkadaşlar bu duvarlar aile mahremiyetinin dışa vurmaması için yüksek tutulmuş ve bu yuvanın sıcaklığının tesiri ile olsa gerek sarmaşıklarda bahçe duvarlarını çevrelemişler.”

Dursun BAŞĞUT tarafından yazıldı.

Cuma, 11 Temmuz 2014 04:17 - Son Güncelleme Cuma, 11 Temmuz 2014 05:46

Bu cevap her ikisini de tatmin etmiş gibiydi. Bahçenin girişinde çift kanatlı büyükçe bir kapı vardı. Bu kez Ahmet tereddütlü bir şekilde açıklamaya çalıştı:

- “Sanırım bu kapının büyüklüğü gelen her misafire evin kapısının açık oluşunu ve gelenin geriye döndürülmeyeceğini ifade ediyor.”

- “Evet, çok iyi bildin Ahmet. Aslında medeniyet sanılanın aksine büyük ve güçlü silahlar üretmekle değil, insana değer vermekle ifade edilmeli bence. Bunun en güzel örneklerinden birisi de işte karşımızda duruyor.” Dedi Dilek. Sonra babası da bir bina ustası olan Safiye devam etti:

- “ Arkadaşlar; görüyorsunuz bu kapının üzerinde gölgelik gibi geniş saçaklardan yapılı bir saç parçası var. Bu eve gelen misafirlerin kapıda beklerken kışın yağmurdan ve kardan, yazın güneşten korunması içindir. Bundan başka yolda kalan birileri için de burası bir sığınma yeri olur. Kardan, yağmurdan veya güneşten bunalan birisi buraya sığınır, hem korunur hem soluklanır. Eğer onu ev sahibi görürse ya içeriye davet eder veya oracıkta ikramda bulunur. Bu yanda duran çeşmede yoldan geçenlerin susuzluğunu gidermesi için yapılmış. Çeşmenin altındaki küçük yalak çeşmeden hayvanlarında istifade edilmesini sağlıyor.” Dedi.

İlk kez Türk Mahallesine gelen Barbara, Karla ve Adrian daha görmeden bu insanlara hayran kalmıştı. Bu arada Adrian'ın dikkatini kapının üzerinde geniş puntolarla yazılı olan “Ya Malik el-mülk” yazısı çeker. Kendi mahallelerinde bilmem kimin konağı veya falancanın evi ya da filanca apartman yazılı olduğu halde bu evin kapısında “Ya Malik el-mülk” neden yazılmıştır. Acaba ev sahiplerinin adı veya soyadı falan mı diye merakla arkadaşlarına sorar. Soruyu gülümseyerek Dilek cevaplar:

- “Ya Malik el-mülk yüce Allahın güzel isimlerinden birisidir. Anlamı ise mülkün ebedi ve ezeli sahibinin Allah (c.c) olduğudur. O o mülkü dilediği gibi tasarruf eden, dilediğini öldüren, dilediğini yaşatan, dilediği gibi var eden, dilediğini yok eden. İradesine hiçbir şeyin ve hiçbir kimsenin müdahalesi söz konusu olmayan anlamındadır. Evler kendilerinin olsa da bunları birer emanet olarak görürler.” Dedi. Son sözü Safiye söyledi:

- “İşte bu evler içerisindeki hayat görüşü ile bütünleşmiş inancın ve ebedin mimarisidir.” Dedi. Kapı önünde oldukça beklemişlerdi. En sonunda Ahmet dayanamaz ve kapının tokmağını

Dursun BAŞĞUT tarafından yazıldı.

Cuma, 11 Temmuz 2014 04:17 - Son Güncelleme Cuma, 11 Temmuz 2014 05:46

yavaşça vurdular. Kısa bir süre sonra yaklaşık kendileri yaşta bir çocuk koşarak gelip kapıyı açtı. Kısa bir selamlaşmadan sonra birlikte bahçe kapısından içeriye avluya girdiler.

- “Avlular çocuklarla kadınların özgürlük alanlarını oluşturuyor. Çocuklar burada dilediği gibi ve güvenli bir şekilde koşup oynarken, kadınlarda burada türlü türlü çiçekler yetiştirir ve bu çiçekler ile ağaçlar arasında sarma sarar, dolam doldurur, kışlık salça ve konservelerini yapar ayrıca dostları ile sohbet ederek kendilerine göre hayatın stres ve sıkıntısını atarlar.” Diye lafa daldı kapıyı açan çocuk. Sonra avlunun köşesinde bulunan ocağı göstererek:

- “Bizim avlunun köşesinde ocak var; konserve, salça, yemek yapmak ve çamaşır kaynatmakta kullanırız. Böyle daha tasarruflu oluyor. Bazı evlerin avlularında dokuma atölyesi, pekmez şıra hanesi bulunur. Herkes bazı küçük işlerini kendileri yaparak hem israftan kurtulur hem de sağlıklı gıda ve ürünler elde etmiş olurlar, çokça da bunlar yakın komşular ile paylaşılır, hem dostluklar artar hem de ihtiyaç sahiplerinin de ihtiyaçları giderilir.” Diyerek devam etti. Tamda bu sırada avluyu hayran hayran izleyen Karla daha fazla dayanamadı:

- “Keşke Shakspeare, Romeo ve Juliet’in bahçe sahnesini yazmadan önce buraları görseydi. Buralarda büyüyen çocuklar, kadınlar ne depresyon bilir nede stres ve panik atak” Dedi.

Taş döşeme bahçeden ilerleyerek evin kapısına doğru yürüdüler. Yüklük, kiler, mutfak ve odunluk kapılarının bulunduğu yöne uğramadan doğruca üst kata çıkan merdivenlere doğru, önde evin çocuğu arkada onlar yöneldiler. Evin kapısından tam gireceklerdi ki Adrian çatının duvarına monte edilmiş minyatür bir ev gördü ve hayretle başı yukarıda o minyatür evi inceleyerek evden içeriye girerken kendi kendine:

- “Çok kısa bir zamanda hayatımda görmediğim güzellikleri gördüm. En son bu minyatür evi, bu evi buraya neden yapmışlar ki? Neyse çıkışta unutmazsam arkadaşlara sorarım. Ben bu güne kadar bu mahalleye neden gelmedim? Hep Abdullah geldi bize neden bir kerecik olsun ben de onlara gelmedim. Bu güzelliklerle neden geç tanıştım.” Diye söyleniyordu.

OSMANLI ADALETİNDE ABD'SİZ BİR DÜNYA -11-

Dursun BAŞĞUT tarafından yazıldı.

Cuma, 11 Temmuz 2014 04:17 - Son Güncelleme Cuma, 11 Temmuz 2014 05:46

-----İNŞALLAH DEVAM EDECEK-----□